Ένα Δάκρυ κι ένα Αστέρι

Darshan Singh

A Tear and a Star

Darshan Singh

Library of Congress Catalog Card Number: 82-61430
ISBN 0-918224-20-9
ISBN 0-918224-21-7 (Hardcover)
First Edition: July 27, 1986

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

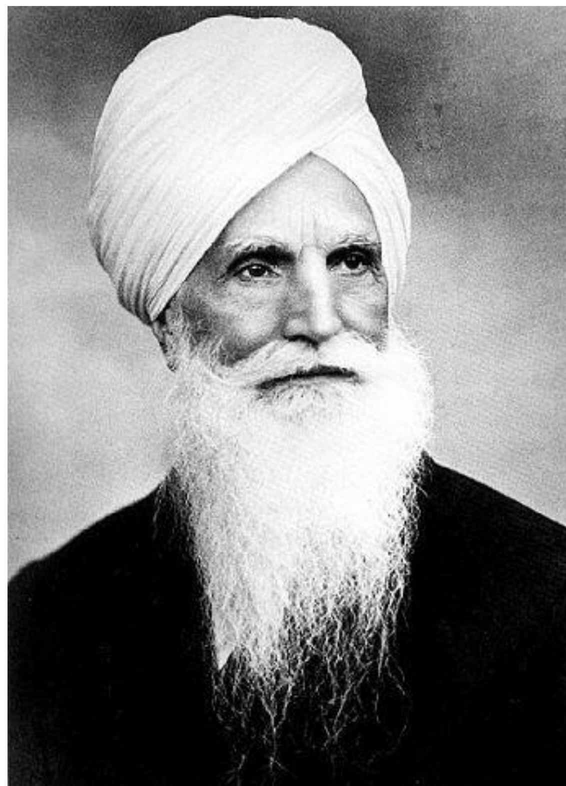
Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

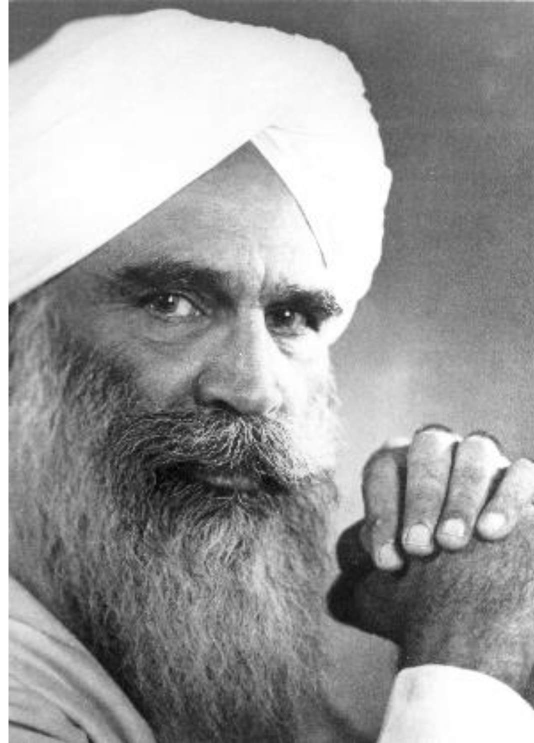

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Hazur Baba Sawan Singh Ji

Param Sant Kirpal Singh Ji

Darshan

In loving remembrance

of

Sawan and Kirpal

To the Reader

When I think of written words, my mind goes back to the day Bauji (my father), taking my tiny hand in his big, powerful fingers, taught me how to hold a reed pen and move it on a wooden tablet. Later, he regularly sketched out the letters of the Arabic alphabet on my tablet so

that I might trace over them pen in hand in order to master the art of calligraphy. That was in 1926. In the selfsame year, taking courage in both hands, I begged the great Hazur, Baba Sawan Singh of Beas, to bless me with the gift of the Word, the very same gift which he had bestowed on my Bauji. He was most gracious, and as I put it in a verse years later:

Whenever I traveled
From earth to the milky way,
I met love at every step
And beauty in every glance.

From the age of five then, written words and the unwritten Word began to weave themselves into the fabric of my life. My first attempts at writing verse date back to my schooldays. I still remember how Bauji set me my first formal exercise in writing

a poem: a piece in honor of Hazur. When I matriculated from school, I intended to study the sciences at college but my Master said that Persian, English and History were preferable for me. By following his advice the foundations of my literary work were greatly strengthened, and Hazur's appreciation of some verses I had composed became the driving force of my career as a poet.

My formal literary training I owe to

two teachers of Government College, Lahore. Sufi Ghulam Mustafa Tabassum, who taught us Urdu and Persian, was a distinguished poet. He encouraged me a great deal, introduced me to the famous Urdu poet, Iqbal, and arranged for me to broadcast a poem on Radio when I was only seventeen. Eric Dickenson taught us English. He had studied at Oxford, wrote poetry, and spent a great deal of

time bringing home to us the finer points of prosody. He advised us to go to the roots of words and to study the Bible and Greek mythology. Years later, when I was a civil servant in Delhi, I met a celebrated Urdu poet, Shamim Karhani. He told me that the mystic strain was the very life of my writing and encouraged me to pursue it with single-minded devotion. He also exhorted me to look for the

simplest of words without sacrificing any of the complexity and richness of meaning, which is the hallmark of poetry.

My first volume of Urdu poems, "Talash-e-Noor" (quest for light), appeared in 1965, and my second, a long poem entitled, "Manzil-e-Noor" (abode of light), was published four years later. Many of my compositions written since, remain uncollected. Some translations, with a piece composed directly

in English, appeared in "Cry of the Soul" in 1977. Urdu poetry is very different from English both in its ethos and its conventions, and does not translate easily. It comes off best in translation perhaps when a single verse, remarkable for its freshness of thought or image, is rendered successfully in another language. Collected here are a few individual verses from my Urdu poems.

Poetry at its highest, I maintain, is a cry of the soul. My work is not a child of imagination but is born of personal experience and revelation. Each of my verses arises directly from some incident in my life. Mystic love is a delicate and sensitive subject. It may be difficult for those who have not passed through experiences, such as mine, to understand the full import of what I write.

Even when speaking of earthly love, mystic poetry ends by divinising it. Love in this world finds its natural fulfilment in heavenly love. As Meera Bai put it, she was eternally blessed because she had found a "Lord who is Immortal!" In speaking of this love, as an Urdu poet I have inevitably built on the Sufi tradition. Readers of English poetry are in part familiar with its poetic vocabulary through

Fitzgerald's translations of Omar Khayyam. The irresistible "Cupbearer" is none other than the Master, the Divine Beloved. The "wine" which he pours out is that of the spirit: it flows without measure from his inebriating eyes. All beauty and love emanate from him. Being one with the Lord, he is Love and Beauty personified. Love, therefore, is said to spring first from the heart of the Beloved. The "tresses"

of the Beloved are symbolic of his spiritual influence and grace and encompass alike this world and that to come.

The experience of final union with the Divine is filled with such joy, bliss, and ecstasy, that it is truly ineffable. As in all mysticism, in the Sufi tradition, too, it is said to be beyond poetry for it is beyond words and language. It is like honey to the dumb. Inevitably, then, mystic

poetry for the greater part expresses the yearnings, the sighs, the tears, and the anguish of The Path which lead ultimately to final union. The uninitiated might well think that the path of spirituality is one of unending pain and the suffering of separation, and wonder why seekers tread it at all. But the initiated would readily understand that, what Christian mystics term the Dark Night of the Soul, is

a necessary phase in the inner life of the disciple. For someone who has been once enmeshed in the tresses of the Beloved, even the faintest tracing of a smile on the Beloved's lips is compensation enough for his proverbial indifference

The human instrument is limited and faulty, even though the theme is divine. If this small volume can inspire a single reader, it would be fulfilment

enough for me. The idea of this little book first came from Malcolm Tillis, and in writing out my verses in my own hand I am fulfilling a promise which I made to him two years ago. I am grateful to Jay and Ricki Linksman and to Vinod Sena for their help in making this selection.

Darshan Singh

Delhi

May 8, 1986.

Για τον αναγνώστη,

Όταν σκέφτομαι γραμμένες λέξεις, το μυαλό μου γυρνάει πίσω στη μέρα που ο Bauji (ο πατέρας μου), πήρε το μικρό μου χέρι στα μεγάλα δυνατά του δάχτυλα, και με έμαθε πως να κρατάω μια πένα από καλάμι και να την κινώ πάνω σε μια ξύλινη πλάκα. Αργότερα, θυμάμαι σχεδίαζε πάνω στην πλάκα μου, τα γράμματα του Αραβικού αλφάβητου, έτσι ώστε να τα ξαναχαράζω από πάνω με την πένα μου για να μπορέσω να μάθω την τέχνη της καλλιγραφίας. Ήταν το 1926. Τον ίδιο χρόνο, όταν τα χέρια μου απόκτησαν ικανότητα, παρακάλεσα τον μεγάλο Διδάσκαλο Hazur Baba Sawan Singh από την Beas να με μυήσει. Δηλαδή να με ευλογήσει με το δώρο του Ιερού Λόγου, το ίδιο δώρο που είχε χαρίσει και στον Bauji μου.
Είχε αγνή φυσιογνωμία και όπως έγραψα με στίχους μου λίγα χρόνια αργότερα:

> *Όπου κι αν ταξίδεψα*
> *από τη γη ως το γαλαξία*
> *σε κάθε βήμα μου αγάπη συναντούσα*
> *και ομορφιά σε κάθε βλέμμα Του.*

Από τότε, από την ηλικία των πέντε χρόνων, οι γραμμένες λέξεις και ο άγραφος Λόγος άρχισαν να υφαίνουν τον ιστό της ζωής μου. Οι πρώτες προσπάθειες για να

γράψω στίχους χρονολογούνται από την εποχή του σχολείου. Ακόμα θυμάμαι πως ο Bauji, *μου έβαλε για πρώτη επίσημη άσκηση στο γράψιμο, ένα ποίημα, ένα κομμάτι προς τιμήν του* Hazur.

Όταν αποφοίτησα από το σχολείο, σκόπευα να σπουδάσω πολιτικές επιστήμες στο Κολλέγιο, αλλά ο Διδάσκαλος μου είπε ότι θα ήταν προτιμότερο να μάθω Περσικά, Αγγλικά καθώς και Ιστορία. Ακολούθησα τη συμβουλή του, και έτσι έβαλα ισχυρά θεμέλια στη λογοτεχνική μου σταδιοδρομία. Η εκτίμηση του Hazur *για κάτι στίχους που συνέθεσα έγινε η οδηγός δύναμη για την μετέπειτα ποιητική μου καριέρα.*

Χρωστώ την μέχρι τότε λογοτεχνική μου εκπαίδευση σε δύο δασκάλους του Κυβερνητικού Κολλεγίου της Λαχώρης. Ο sufi Ghulam Mustafa Jabassum, *που μας δίδαξε την Ουρδική και Περσική γλώσσα ήταν διακεκριμένος ποιητής. Με ενεθάρρυνε πολύ, με σύστησε στον διάσημο ποιητή* Iqbal *και φρόντισε να μεταδοθεί ένα ποίημα μου από το ραδιόφωνο, όταν ήμουν μόλις 17 χρονών.*

Ο Eric Dickenson *μας δίδαξε Αγγλικά. Είχε σπουδάσει στην Οξφόρδη, έγραφε ποιήματα και τον περισσότερο καιρό προσπαθούσε να μας μυήσει στις λεπτότερες αποχρώσεις της προσωδίας. Μας συμβούλευε να πηγαίνουμε στις ρίζες των λέξεων και να μελετάμε τη Χριστιανική Βίβλο και την Ελληνική Μυθολογία. Χρόνια αργότερα, όταν υπηρετούσα την στρατιωτική μου θητεία στο Δελχί, συνάντησα ένα*

διάσημο ποιητή της Ουρδικής, τον Slamin Karshani. *Αυτός μου είπε ότι το μυστικιστικό ύφος έδινε μεγάλη ιδιαιτερότητα στο γράψιμό μου και με ενθάρρυνε να εξακολουθήσω και να αφιερωθώ αποκλειστικά σ' αυτό το είδος ποίησης: Με προέτρεπε ακόμα να χρησιμοποιώ τις πιο απλές λέξεις χωρίς όμως να θυσιάζω τις σύνθετες έννοιες και τα βαθιά νοήματα που προσδίνουν ποιότητα στην τέχνη της ποίησης.*

Η πρώτη συλλογή μου από ποιήματα στην Ουρδική γλώσσα ήταν η "Jalash-a-Noor" *(Η αναζήτηση του φωτός), που παρουσιάστηκε το 1965, και η δεύτερη, ένα μεγάλο ποίημα με τίτλο* "Manzil-e-Noor" *(Η κατοικία του φωτός), που δημοσιεύθηκε τέσσερα χρόνια αργότερα. Πολλές γραπτές συνθέσεις μου από τότε παραμένουν αδημοσίευτες. Μερικές μεταφράσεις, καθώς και ένα ποίημα γραμμένο απ' ευθείας στα αγγλικά δημοσιεύθηκαν σε βιβλίο με τίτλο* "The Cry of the Soul" *(Η κραυγή της ψυχής) που κυκλοφόρησε το 1977. Η ποίηση στην Ουρδική γλώσσα είναι πολύ διαφορετική από αυτή στα αγγλικά, τόσο στο ήθος όσο και στο ύφος και γι αυτό δεν μεταφράζεται εύκολα. Μπορεί κανείς να την γνωρίσει κάπως, μόνο όταν επιλεγμένοι στίχοι, που χαρακτηρίζονται για την φρεσκάδα της σκέψης ή της εικόνας, μεταφερθούν με επιτυχία σε κάποια άλλη γλώσσα.*

Υπάρχουν σ' αυτήν εδώ τη συλλογή μερικοί αποκομμένοι στίχοι από ποιήματά μου στα Ουρδικά. Η ποίηση, στην ύψιστη μορφή της, θεωρώ πως είναι η κραυγή της

ψυχής μας. Η ποιητική μου εργασία δεν είναι γέννημα φαντασίας, αλλά πηγάζει μέσα από προσωπική εμπειρία και αποκάλυψη. Κάθε στίχος βγαίνει απευθείας από κάποιο γεγονός της ζωής μου. Η μυστικιστική αγάπη είναι ένα λεπτό και ευαίσθητο θέμα. Μπορεί να είναι δύσκολο γι αυτούς που δεν πέρασαν μέσα από εμπειρίες σαν τις δικές μου να καταλάβουν όλη τη σημασία αυτών που γράφω. Ακόμα όταν μιλά για γήινη αγάπη, η μυστικιστική ποίηση της προσδίνει θειότητα. Η αγάπη σ' αυτό τον κόσμο έχει σαν ιδανικό και ίνδαλμα την ουράνια αγάπη.

Η Meera *Βαί έλεγε ότι ήταν για πάντα ευλογημένη γιατί αγαπούσε έναν η Κύριο που είναι Αθάνατος». Για να μπορέσω να μιλήσω γι αυτή την αγάπη, σαν Ουρδός ποιητής που είμαι, στηρίχτηκα αναγκαστικά στη παράδοση των Σούφι. Όσοι διαβάζουν Αγγλική ποίηση θα έχουν κατά κάποιο τρόπο εξοικειωθεί με το ποιητικό της λεξιλόγιο από τις μεταφράσεις του* Omar Khayyam *του εκδοτικού οίκου* Hitzgerald.

Ο «Οινοχόος» που δεν μπορούμε να του αντισταθούμε δεν είναι άλλος από τον θείο Αγαπημένο. Το «κρασί» που μας κερνάει είναι αυτό του πνεύματος που κυλάει αδιάκοπα από τα μεθυστικά μάτια του. Εκπέμπει μονάχα ομορφιά και αγάπη. Αποτελεί ένα με τον Κύριο, που είναι η προσωποποίηση της Αγάπης και της Ομορφιάς. Γι αυτό λένε πως η Αγάπη αναβλύζει πρώτα από την καρδιά του Αγαπημένου. Τα «μαλλιά του Αγαπημένου» είναι συμβολισμός για το πνευματικό μεγαλείο και τη

χάρη που Τον χαρακτηρίζουν τόσο σ αυτό το υλικό επίπεδο, όσο και στα πνευματικά επίπεδα.

Η εμπειρία της τελικής ένωσης με το Θείο, δίνει στην ψυχή τέτοια χαρά, ευδαιμονία και έκσταση, που πραγματικά είναι ανέκφραστη. Όλοι οι μυστικιστές και κυρίως οι Σούφις λένε ότι ο μυστικισμός είναι πιο πάνω από την ποίηση, γιατί είναι πάνω από τις λέξεις και τη γλώσσα. Είναι το «μέλι του μουγκού».

Η μυστικιστική ποίηση τις περισσότερες φορές εκφράζει τους πόθους, τις προσδοκίες, τα δάκρυα και την αγωνία που έχει αυτός που ακολουθεί το Μονοπάτι που οδηγεί στην τελική ένωση. Οι αμύητοι μπορεί να νομίσουν ότι το Μονοπάτι της Πνευματικότητας είναι ένας ατελείωτος πόνος και ένα συνεχές αίσθημα αποχωρισμού και να απορούν γιατί οι αναζητητές το ακολουθούν. Στην πραγματικότητα όμως, αυτό που οι Χριστιανοί μυστικιστές αποκαλούν η «Σκοτεινή Νύχτα της Ψυχής», δεν είναι παρά μια χρήσιμη περίοδος εκπαίδευσης στην Εσωτερική ζωή του μαθητή.

Όποιος έστω και μια φορά «ανακατεύτηκε μέσα στα μαλλιά του Αγαπημένου», μπορεί να καταλάβει γιατί και το ελαφρότερο χαμόγελο στα χείλη Του αποτελεί μια ικανοποιητική ανταμοιβή για τον μαθητή. Η ανθρώπινη διάνοια είναι περιορισμένη και λαθεύει, ακόμα και όταν η υπόθεση είναι θεία. Αν αυτό το μικρό βιβλίο μπορέσει

να εμπνεύσει έστω και έναν αναγνώστη, θα ήταν για μένα αρκετό. Η ιδέα να συγκεντρωθούν σ' αυτό κάποιοι στίχοι ξεκίνησε από τον Malcolm Tillis και γράφοντας τους με το ίδιο μου το χέρι εκπληρώνω μια υπόσχεση που του έδωσα πριν από δύο χρόνια. Είμαι ευγνώμων στους Jay και Ricki Linksman και στον Vinod Sena που με βοήθησαν να κάνω την επιλογή αυτών των στίχων.

Darshan Singh

Δελχί, 8 Μαΐου 1986

Hidden in my verses
are a million heartbeats,
My soul gives voice
to the sorrows of the world.

Κρυμμένα μέσ’ τους στίχους μου
είναι χιλιάδες χτυποκάρδια,
Η ψυχή μου δίνει φωνή
στη θλίψη όλου του κόσμου.

Love has only a beginning;
It has no end.

Η αγάπη έχει μονάχα αρχή ·
Ποτέ δεν έχει τέλος.

Love has only a beginning;
It has no end.

Η αγάπη έχει μονάχα αρχή ·
Ποτέ δεν έχει τέλος.

I have no friend
except my Beloved,
I have no work
except his love.

Δεν έχω άλλους φίλους
εκτός απ’ *τον Αγαπημένο μου,*
Δεν έχω άλλη δουλειά
εκτός απ’ την αγάπη του.

As the beauty of the Beloved's eye
caught the light of mine;
It became ever more ravishing
and irresistible.

Καθώς η ομορφιά απ' τη ματιά τον Αγαπημένου
πήρε τη λάμψη απ' τη δική μου,
Έγινε ακόμα πιο μαγευτική
και πιο ακατανίκητη.

Light falls upon the eyes,
and the buds of dreams are opened.
What can I say of your cheeks and tresses?
one is the morning of my ode, the other its evening.

Πάνω στα μάτια πέφτει φως,
κι ανοίγουν των ονείρων τα μπουμπούκια.
Τι να πω για τα μαλλιά και για τα μάγουλά σου;
το ένα είναι η αυγή του τραγουδιού μου, και τ’ άλλο είναι το δείλι.

Have at least this much distinction
between Love and Beauty –
Love is a member of the assembly,
but Beauty presides!

Έχε τουλάχιστον ετούτη τη μεγάλη διαφορά
ανάμεσα στην Ομορφιά και στην Αγάπη-
Η Αγάπη είναι ένα μέλος της συνάθροισης
αλλά η Ομορφιά υπερέχει!

I could neither find smiles in the flowers,
nor light in the stars,
Until I met you, O Beloved,
joy was nowhere to be found.

Δεν έβρισκα χαμόγελα μέσ' τα λουλούδια,
ούτε στ' αστέρια Φως,
Μέχρι που σε συνάντησα, Αγαπημένε,
πουθενά δεν έβρισκα χαρά. *

The autumn-stricken paths
suddenly bloomed and blossomed,
In whatever direction the Beloved turns,
there is only spring.

Τα γυμνά από το φθινόπωρο μονοπάτια
ανθίσαν ξάφνου, και λουλούδισαν,
Όπου κι αν στρέψει τη ματιά ο Αγαπημένος,
υπάρχει μόνο άνοιξη.

Every grain of sand in the desert
is a mirror;
Amidst your infinite reflections,
your mad lovers are lost.

Κάθε κόκκος άμμου στην έρημο
είν' ένας καθρέφτης και
Μέσ' τις ατέλειωτες αντανακλάσεις σου
χάνονται αυτοί που σ' αγαπούν τρελά.

O very life of our dreams,
whoever left your myriad - mirrored bed chamber,
Did so with eyes that forever lost
their sleep.

Ω των ονείρων μας πραγματική ζωή,
αυτός που σηκώθηκε από την κρεβατοκάμαρα με τους χίλιους καθρέφτες
Το έκανε με μάτια που έχουν χάσει για πάντα
τον ύπνο τους.

Escaping from the eyes of the stars
and the glances of the flowers,
Two hearts met in the waning
of the night.

Ξεφεύγοντας από των αστεριών τα μάτια
κι από τα βλέμματα των λουλουδιών,
Συναντήθηκαν δυό καρδιές
καθώς έσβηνε η νύχτα.

That one night spent
in your assembly
Has been the fulfillment of a lifetime
of longing.

Αυτή τη νύχτα που πέρασα
με τη συντροφιά σου
Ήταν εκπλήρωσή αναζήτησης
μιας ολάκερης ζωής.

Heart to heart and soul to soul —
that is a true meeting,
Passing each other, coming and going,
is not even an encounter.

Καρδιά με καρδιά και ψυχή με ψυχή-
αυτή είναι η αληθινή συνάντηση,
Τα πήγαινε-έλα και τα προσπεράσματα,
δεν είναι ούτε μια γνωριμία.

I am completely lost in the glimpses
of the Beloved,
O friend, tell me how he looks,
for at least you would have beheld him.

Χάθηκα ολότελα μεσ' τις ματιές
τον Αγαπημένου,
Ώ, φίλε, πες μου πως *μοιάζει,*
γιατί *τουλάχιστον εσύ θα Τον είδες*.

O tell the darkness of intellect
to seek the madness of love,
For this madness is a beam of Light,
and nothing but Light.

Ζήτα, απ' της λογικής το σκότος
να βρει την τρέλλα της αγάπης,
Γιατί αυτή η τρέλλα είναι μια ακτίνα Φως
και τίποτε άλλο, μόνο Φως.

A single glance of The divine Cupbearer
has produced a metamorphosis,
Entering his tavern, old ascetics are transformed
into bubbling youths.

Μια μοναδική ματιά τον θείου Οινοχόου
προκάλεσε μια μεταμόρφωση,
Μπαίνοντας στην ταβέρνα τον, οι γέροι ασκητές
γίνανε ρωμαλέοι έφηβοι.

Why blame the tipplers
for their yearning eyes,
When the wine itself dances so
ravishingly in the cup?

Γιατί κατηγορείς τους μεθοκόπους
που είναι τα μάτια τους γεμάτα επιθυμίες,
Αφού και το κρασί χορεύει
με τόση μέθη μέσα στο ποτήρι;

O ascetic, how can I give up the flagon
and the cup?
To speak of forsaking wine in the season
of spring has nothing to do with wisdom.

Ω, ασκητή, πες *μου πως ν' αφήσω*
την μπουκάλα και το ποτήρι;
Να σταματήσω το κρασί την εποχή της άνοιξης
δεν θα 'ταν σίγουρα σοφό.

The garden of the heart is parched,
and the air itself is athirst,
O Cupbearer, pour out pitchers after pitchers
on the bosom of the earth.

Ο κήπος της ψυχής είναι καμένος,
κι ο ίδιος ο αγέρας αξεδίψαστος,
Ω, Οινοχόε, με τις υδρίες σου πότιζε και πότιζε
της γης τα σωθικά.

When the flame flashes from the goblet,
a ray of light will burst forth,
But when my eyes meet the eyes of the Cupbearer,
day will dawn.

Όταν η φλόγα καθρεφτίζεται στο κύπελο,
μια φωτεινή αχτίδα ανατέλλει
Μα όταν το βλέμμα μου συναντάει το βλέμμα τον Οινοχόου
η μέρα σουρουπώνει.

What does it matter if we never regain
our senses?
This day, O Cupbearer, pour forth as much
as we can drink.

Τι σημασία έχει αν τις αισθήσεις μας
δεν ξαναβρούμε;
Τούτη τη μέρα, Οινοχόε, κέρνα
να πιούμε όσο μπορούμε.

I had hoped when the Cupbearer arrived
he would quench my thirst,
But alas, he has come and gone,
and my thirst has been intensified.

Είχα πιστέψει πως όταν θα 'φτάνε ο Οινοχόος
θα έσβηνε τη δίψα μου,
Αλλά, αλίμονο, ήρθε κι έφυγε
μα η δίψα μου δυνάμωσε.

I was spared the benevolence of
the highway robber;
On the path I have traveled,
his work was done by my Guide.

Μάζεψα την ελεημοσύνη
απ᾽ τον ληστή της λεωφόρου,
Στο μονοπάτι που ταξίδεψα,
έκανε τη δουλειά αυτή ο Οδηγός μου.

O men of lust, beware of entering
this land of love,
Here you will find only
the cross and the gallows.

Άνθρωποι της λαγνείας φοβού
αυτή τη χώρα της αγάπης,
Γιατί εδώ θα βρεις μονάχα
το σταυρό και την αγχόνη. *

Countless are the oases which have blossomed
from the blisters of my feet,
They are reminders to the desert of the
delicate beauty of the madness of love.

Αμέτρητες είν' οι οάσεις που ανθίσανε
απ' των ποδιών μου τις φουσκάλες,
Θυμίζουνε στην έρημο
την τρυφερή ομορφιά και την τρέλα της αγάπης.

I have heard you are the Messiah
of the Messiahs,
Yet it is strange that you do not
heal those suffering from love.

'Άκουσα ότι είσαι ο Πρώτος
απ' όλους τους Μεσσίες,
Όμως παράξενο που δεν γιατρεύεις
αυτούς που υποφέρουν από αγάπη.

O restless heart, come, let us weep,
let us toss in pain,
Why think now of sleep?
we have a night that knows no dawn.

Έλα ανήσυχη καρδιά, ας κλάψου με μαζί,
ας λιώσουμε από πόνο,
Τί να σκεφτόμαστε για ύπνο τώρα;
ζούμε μια νύχτα που δεν θα γνωρίσει αυγή.

Do I hear some sound?
Is it the footsteps of the Beloved?
Or am I being tricked
by the beating of my heart?

Ακούω κάποιο θόρυβο;
Είναι τα βήματα του Αγαπημένου
Ή μήπως με ξεγέλασε
ο χτύπος της καρδιάς μου;

In this night of sorrow; I need neither
the candle nor the chandelier,
For when I remember you, O Beloved;
there is nothing else but light.

Τούτη τη νύχτα της θλίψης, δεν έχω ανάγκη
απ’ το κερί, ούτε απ’ το καντήλι
Γιατί σαν σε θυμάμαι, Αγαπημένε,
δεν *βλέπω τίποτε άλλο, μόνο Φως.*

Night passes and the day dawns,
my tears have fallen on all creation;
There is dew on every blade of grass,
and teardrops on every flower.

Η νύχτα σβήνει, η αυγή χαράζει,
τα δάκρυά μου πέσανε πάνω σ’ *όλη την πλάση,*
Γίναν δροσοσταλίδες πάνω στο χορτάρι,
σταγόνες δάκρυα σε κάθε λουλούδι.

The promise of The Beloved
is nothing but a continuous desire,
When one night passes,
I wait for the next.

Η υπόσχεση απ' τον Αγαπημένο
είναι μία αδιάκοπη επιθυμία,
Όταν περνά μια νύχτα,
περιμένω την επόμενη.

Love is the name for a continuous
restlessness of the heart,
This endless yearning is the symbol
of my life.

Αγάπη είναι το όνομα για μια αδιάκοπη
ανησυχία της καρδιάς,
Αν τη η ατέλειωτη επιθυμία
είναι το σύμβολο της ζωής μου.

My silence keeps the secret
of my love,
But my tearful eyes
betray me.

Η σιωπή μου κρατάει της αγάπης μου
το μυστικό,
Μα με προδίδουν
τα δακρυσμένα μάτια μου.

This secret has revealed itself
to me :
Love is not a dew drop;
it is a spark of fire.

Ένα μυστικό αποκαλύφθηκε
σε μένα:
Η Αγάπη δεν είναι μια σταγόνα από δροσιά,
είναι μια σπίθα από φωτιά.

When the intoxication of your love
wears off but a little,
Life comes and offers me
a cup of sorrow.

Όταν η μέθη της αγάπης σου
λίγο ξεφτίζει,
Έρχεται η ζωή και με κερνάει
μια κούπα θλίψη.

The sorrow that inflicts my life
is not incurable, O Beloved;
If you but smile,
the bud of my heart will blossom.

Η θλίψη που βαραίνει τη ζωή μου
δεν είναι αγιάτρευτη, Αγαπημένε,
Όταν χαμογελάς,
το μπουμπούκι της καρδιάς μου θα ανθίσει.

Even if a joy came my way,
it proved ephemeral,
But every sorrow I received
seemed everlasting.

Κάθε χαρά που βρέθηκε στο δρόμο μου
ήταν εφήμερη,
Μα κι η κάθε λύπη που ένοιωσα
φαινόταν αιώνια.

When you turned your eyes
from me,
I realised what I thought to be a garden of roses,
was but a bed of thorns.

Όταν απέστρεψες το βλέμμα σον
από μένα,
Κατάλαβα, πως ό,τι νόμισα για κήπο με τριαντάφυλλα,
ήτανε στρώμα με αγκάθια.

The blood of my desires
    has been shed a thousand times,
But no one has ever found
    a teardrop in my eye.

Χίλιες φορές εχύθηκε
το αίμα της επιθυμίας μου,
Όμως κανείς ποτέ δεν βρήκε
στα μάτια μου μία σταγόνα δάκρυ. *

O Beloved, you can recognize me by the
wounds you have inflicted on my heart,
For I have kept alive these remembrances
you yourself have bestowed on me.

Ω !Αγαπημένε, μπορείς να με γνωρίσεις
απ᾽ τις πληγές που μου άνοιξες στην καρδιά,
Γιατί κρατάω ζωντανές τις αναμνήσεις
που ο ίδιος εσύ μου χάρισες.

All glory to the Beloved
for breaking my heart,
The notes of its bursting
sweetened the silence of the night!

Δόξα στον Αγαπημένο
που μου ραγίζει την καρδιά,
Οι ήχοι από την αγωνία της
γλυκάνανε τη σιγαλιά της νύχτας!

My tear which falls on the hem of your skirt
may be a tear today,
But tomorrow, through the magic of your touch,
will become a star.

Το δάκρυ μου που στάζει πάνω στης φούστας σου την άκρη
σήμερα είναι ένα δάκρυ,
Μα αύριο, με τη μαγεία του αγγίγματος σου,
θα γίνει ένα αστέρι.

What began in the depths of my heart
as a complaint to the Beloved,
On reaching my lips was transformed
into a prayer.

Ότι *στα βάθη της καρδιάς για τον Αγαπημένο*
αρχίζει σαν παράπονο,
Στην άκρη των χειλιών μου
γίνεται προσευχή.

There shall be neither tears in my eyes,
nor complaints on my lips,
Henceforth, I shall find new ways of expressing
the desires of my heart.

Ούτε ένα δάκρυ δεν θα τρέξει από τα μάτια μου,
ούτε παράπονο τα χείλια θα προφέρουν,
Θα ψάξω να ’βρω άλλους τρόπους
για να πω τους πόθους της καρδιάς μου.

O irresistible one, may my heart be the abode
of your love,
Let me become a moth to the candle
of your beauty.

Ώ, Ακατανίκητε, είθε να γίνει η καρδιά μου
καταφύγιο της αγάπης σου,
Κι ας γίνω μία νυχτοπεταλούδα, στον πυρσό
της ομορφιάς σου.

We no longer find any sign
of the era of faithfulness,
What I once experienced, seems
now a dream.

Δεν βρίσκουμε σημάδια πια
από την εποχή της πίστης,
Ό,τι κάποια φορά δοκίμασα, τώρα
μου μοιάζει όνειρο.

This inconstant world has changed its hues
many a time,
My forehead continues to be bowed
at your threshold, O Lord.

Αυτός ο κόσμος ο ασταθής αλλάζει χρώματα
πολύ συχνά,
Όμως το μέτωπό μου μένει πάντα σκυμμένο
μπρος στο κατώφλι σου, ώ, Κύριε.

With every breath I must bow
to my Friend,
For I owe my life
to his grace.

Με κάθε αναπνοή πρέπει να σκύβω
στο Φίλο μου,
Γιατί χρωστάω τη ζωή μου
στη χάρη του.

I set out at the dawn of time,
and now I approach its sunset,
This life is short,
but my journey of love has been long.

Ξεκίνησα με την αυγή του χρόνου,
και τώρα πλησιάζω προς τη δύση,
Τούτη η ζωή είναι σύντομη,
μα το ταξίδι της αγάπης ήτανε μακρύ.

*

I started alone on the journey of love,
filled with faith and zeal,
At every step travelers joined me,
and soon we were a caravan.

Ξεκίνησα μονάχος για το ταξίδι της αγάπης,
γεμάτος πίστη κι ενθουσιασμό,
Σε κάθε βήμα ταξιδιώτες ερχόντουσαν μαζί μου
ώσπου γινήκαμε ένα καραβάνι.

As the caravan of my desires
moved forward,
I mistook each approaching turn
for my destination.

Καθώς το καραβάνι με τις επιθυμίες μου
προχωράει,
Κάθε στροφή που πλησιάζω
θαρρώ πως αυτή είναι ο προορισμός μου.

Where is the completion of the magnificent edifice
of my desires?
So far I have only drawn a few lines,
and am preparing a blueprint.

Πότε θα τελειώσω εκείνο το περίφημο οικοδόμημα
των επιθυμιών μου;
Μέχρι τώρα έχω τραβήξει μοναχά λίγες γραμμές,
και πρέπει να ετοιμάσω ένα ολόκληρο σχέδιο.

Travelers who come after me
will have no cause to complain
That they found no Light nor footsteps
on the path of love.

Οι ταξιδιώτες που με ακολουθούν
δεν πρόκειται να παραπονεθούν
Ότι δεν βρήκαν Φως ούτε κι αχνάρια
στο μονοπάτι της αγάπης.

I have learned to cherish all creation
as my own,
Your message of love is the very meaning
of my life.

Έμαθα ν ' αγαπώ όλη την πλάση
σαν να 'τανε δική μου
Το μήνυμα της αγάπης σας είναι το ίδιο
μήνυμα της ζωής μου.

What does it matter if I am called a man?
In truth I am the very soul of love;
The entire earth is my home
And the universe my country.

Τι σημασία αν τ’ όνομά μου είναι άνθρωπος;
*Εγώ είμαι της αγάπης η ψυχή **
Το σπίτι μου είναι όλη η γη,
κι η χώρα μου το σύμπαν.

Embrace every man
as your very own,
And shower your love freely
wherever you go.

Αγκάλιασε τον κάθε άνθρωπο
σαν να 'ναι κάποιος πολύ δικός σου,
Και σκόρπα την αγάπη απλόχερα
όπου κι αν πας. *

O Cupbearer, let those long divided
embrace one another,
And through the intoxication of your love,
make all mankind truly human.

Ω Οινοχόε, άσε αυτούς που ’ναι από καιρό χωρισμένοι
ν’ αγκαλιάσει ο ένας τον άλλο,
Και με τη μέθη της αγάπης σου
κάνε την ανθρωπότητα αληθινά ανθρώπινη.

We are communing with the moon
and the stars,
But alas, we have not reached
the heart of our neighbor.

Πλησιάσαμε το φεγγάρι
και τ' αστέρια,
Όμως αλίμονο, δεν φτάσαμε
τον γείτονά μας την καρδιά.

In this world, each is consumed
with his own afflictions,
Only Darshan shares the sorrows
of his fellow man.

Σ 9 αυτό τον κόσμο, ο καθένας ασχολείται
με τη δική του θλίψη,
Μόνο ο Darshan *μοιράζεται τη λύπη*
του συνανθρώπου.

I have not only sported with the tresses
of the Beloved,
But have also braided the tangled tresses
of the world.

Δεν έπαιξα μονάχα με τα μαλλιά
του Αγαπημένου,
Μα έπλεξα τ ' αχτένιστα μαλλιά
όλου του κόσμου.

Through martyrdom alone
one reaches the destination;
My life is but the dust
of the martyrs.

Μόνο μέσα από το μαρτυρώ και τη θλίψη
φτάνει κανείς τον προορισμό του
Η ζωή μου δεν είναι παρά σκόνη
από μαρτύρια.

All places of worship are symbols
of the One Beloved.
Bow your head when you see a temple;
and salute when you see a mosque.

Όλα τα μέρη λατρείας είναι τα σύμβολα
του ενός Αγαπημένου.
Όταν βλέπεις ένα ναό σκύψε το κεφάλι
και χαιρέτησε όταν δεις ένα τζαμί.

When the flowers of the church, mosque and
temple gather together,
Spring will blossom forth
in Your garden, O Lord.

Όταν τα λουλούδια της εκκλησίας, του τζαμιού και
του ναού ενωθούν,
Τότε θ’ ανθίσει η άνοιξη
στον κήπο Σου, ώ, Κύριε.

From dawn to dawn, let us speak of peace
and listen to the message of love,
The shower-laden clouds of Sawan have enveloped the tavern of time,
O Cupbearer, let the cup of love go round and round and round.

Από αυγή σε αυγή, ας μιλάμε για ειρήνη
κι ας ακούμε της αγάπης το μήνυμα,
Τα φορτωμένα με βροχές σύννεφα του Sawan *έχουν τυλίξει το πανδοχείο του καιρού,*
Ώ, Οινοχόε, άφησε το κύπελλο της αγάπης να περιφέρεται γύρω και γύρω και γύρω.

Για τον Συγγραφέα

Ο Sant Darshan Singh (1921-) είναι ο σημερινός Διδάσκαλος της Surat Shabd Yoga ή Επιστήμης της Πνευματικότητας. Την πνευματική του εκπαίδευση χρωστάει στο μεγάλο Άγιο της Beas, Hazur Baba Sawan Singh και στον επιφανή πατέρα του Sant Kirpal Singh. Το 1974 όταν η πνευματική αποστολή του Sant Kirpal ήρθε στο τέλος της ο πνευματικός μανδύας πέρασε στον Sant Darshan Singh. Ο Διδάσκαλος Darshan Singh είναι σήμερα ο πνευματικός προϊστάμενος της «Sawan-Kirpal Ruhani Mission» και Πρόεδρος της «Παγκόσμιας Αδελφότητας των Θρησκειών» (World Fellowship of Religions) και της «Παγκόσμιας Ένωσης τον Ανθρώπου» (World Unity of Man Society). Το Κοινοβούλιο της Κολομβίας τον τίμησε με το Μετάλλιο της Συγκλήτου το 1983.

Η Surat Shabd Yoga ή Μονοπάτι της Ένωσης της Ψυχής με το Άγιο Πνεύμα ή Λόγο, αντιπροσωπεύει αυτό που ο Sant Darshan Singh χαρακτηρίζει με τον όρο «Θετικός Μυστικισμός». Συστήνει στους αναζητητές να επιδιώκουν την πνευματική τους ανάπτυξη, που είναι και ο σκοπός της ανθρώπινης ύπαρξης, μέσα στο κοινωνικό περιβάλλον που ζούνε. Να εργάζονται για να κερδίζουν τη ζωή τους και να εκπληρώνουν όλες τις οικογενειακές και κοινωνικές τους υποχρεώσεις. Είμαστε ψυχές και λειτουργούμε πάνω στη γη με τη βοήθεια του νου και του υλικού μας σώματος. Για να αντιληφθούμε τη θεία φύση μας πρέπει να αναπτύξουμε την Πνευματικότητα χωρίς να παραμελούμε τη φυσική μας υγεία και την ανάπτυξη της διάνοιάς μας.

Η ζωή του Sant Darshan Singh είναι μια ζωντανή μαρτυρία του μηνύματος του «Θετικού Μυστικισμού», τον οποίο διδάσκει. Παράλληλα με τις πνευματικές του επιδιώξεις σαν νεαρός, έπαιρνε ενεργό μέρος στον αθλητισμό, σε επιστημονικές συζητήσεις στο Κολλέγιο που σπούδαζε και σε φιλολογικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Εργάσθηκε σαν δημόσιος υπάλληλος στην Ινδία από το 1942 και συνταξιοδοτήθηκε μετά 37 χρόνια διακεκριμένης εργασίας σε ανώτερες κυβερνητικές υπηρεσίες.

Για τον Sant Darshan Singh η ποίηση στην πιο ανώτερη έκφρασή της είναι η «κραυγή της ψυχής». Η εργασία του σαν ποιητής πηγάζει κατ' ευθείαν από την πνευματική του ζωή και θεωρείται σαν ο μεγαλύτερος εν ζωή μύστης ποιητής της Ουρδικής γλώσσας. Το 1969 τιμήθηκε από την Ουρδική Ακαδημία με ειδική διάκριση για την ποιητική του συλλογή, Manzil-e-Noor.

Στο βιβλίο αυτό βρίσκονται μερικοί στίχοι μεταφρασμένοι από την Ουρδική γλώσσα στα Αγγλικά και γραμμένοι ιδιόχειρα από τον ίδιο τον ποιητή. Έστω και αν η μετάφραση της ποίησής του δίνει μια αμυδρή αντανάκλαση από το πρότυπο, αυτοί οι στίχοι μπορούν να δώσουν στον αναγνώστη μια ιδέα για τον πλούτο και τη δύναμη της μυστικιστικής ποίησης τον Sant Darshan Singh.

Η διεύθυνση του Διδάσκαλου Darshan είναι: Kirpal Ashram, Canal Road No 2, Vijay Nagar, Delhi 110009 India όπου και δίνει κάθε Κυριακή πρωί διαλέξεις σε θέματα Θετικού Μυστικισμού.

OTHER BOOKS

BY DARSHAN SINGH

The Cry of the Soul: Mystic Poetry
The Secret of Secrets: Spiritual Talks
Spiritual Awakening
The Challenge of Inner Space
The Meaning of Christ
The Wonders of Inner Space

BY KIRPAL SINGH

The Crown of Life: A Study in Yoga
Godman: Finding a Spiritual Master
A Great Saint-Baba Jaimal Singh: His Life and Teachings
Heart to Heart Talks-Vols. I and 11 (edited by Malkom Tillis)
Jap Ji: The Message of Guru Nanak
Morning Talks
The Mystery of Death
Naam or Word
The Night Is a Jungle and Other Discourses of Kirpal Singh
Prayer: Its Nature and Technique
Spiritual Elixir, Vols 1 and 11
Spirituality: What I l l s
The Teachings of Kirpal Singh
(compiled and edited by Ruth Seader)
The Wheel of Life: The Law of Action and Reaction
A Brief Life Sketch of Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj
God Power, Christ Power, Guru Power
Simran: The Sweet Remembrance of God
Man! Know Thyself *

BY OTHER AUTHORS
The Beloved Master, edited by Bhadra Sena
Classics and Creations: A world of Vegetarian Cooking
Kirpal Singh: The Story of a Saint
compiled and adapted for children; with illustrations
The Ocean of Grace Divine, edited by Bhadra Sena
Portrait of Perfection: A Pictorial Biography of Kirpal Singh
The Saint and His Master, by B. M. Sahai and R. K. Khanna
Seeing Is Above All: Sant Darshan Singh's First Indian Tour
edited by H. C. Chadda.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
DARSHAN SINGH

Η Κραυγή της ψυχής: Μυστικιστική Ποίηση
Το Μυστικό των Μυστικών
Πνευματική Αφύπνιση
Η Πρόκληση του Εσωτερικού Διαστήματος
Τα Θαύματα του Εσωτερικού Διαστήματος
Πρεσβευτές της Ειρήνης

KIRPAL SINGH
Η Κορώνα της Ζωής: Τα Συστήματα της Γιόγκα
Baba Jaimal: Ένας Μεγάλος Άγιος
Jap-Ji: Το Μήνυμα του Guru Nanak
Το Μυστήριο του Θανάτου
Naam ή Λόγος
Προσευχή: Τα Είδη και η Τεχνική
Τι είναι Πνευματικότητα
Οι Διδασκαλίες του Kirpal Singh (3 τόμοι)
Ο Τροχός της Ζωής
Άνθρωπε Γνώθι Σ εαυτόν.

ORDERING ROOKS

Books listed on the preceding page may be ordered through your bookseller or directly from Sawan Kirpal Publications, Route 1, Box Bowling Green, VA 22421, or Sawan Kirpal Publications, 2 Canal Road Vijay Nagar, Delhi 110009, India.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el